

Пропаганда і збройний конфлікт

Робоча програма дисципліни (силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий)
Галузь знань	C - соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини
Спеціальність	C5 Соціологія
Освітня програма	Соціологія
Статус дисципліни	Вибіркова
Форма навчання	Денна
Рік підготовки, семестр	2 курс, 2 семестр
Обсяг дисципліни	4 кредити ECTS/120 годин лекції – 16 год., семінарські заняття – 32 год., СРС - 72 год.
Семестровий контроль/ контрольні заходи	Залік Модульна контрольна робота
Розклад занять	https://schedule.kpi.ua/
Мова викладання	Українська
Інформація про керівника курсу / викладачів	доцент, к.політичних наук Андрій Багінський andrei.baginsky@gmail.com
Розміщення курсу	https://do.ipk.kpi.ua/course/view.php?id=7827

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Завдяки засвоєнню змісту дисципліни аспіранти матимуть навички різноаспектного аналізу пропаганди в умовах збройних конфліктів. Викладач надаватиме комплексний огляд сутності політичної пропаганди та її типів, висвітлюватиме різницю між пропагандою, PR та рекламою. На заняттях будуть розглянуті історичні етапи становлення пропаганди, а також виокремлені характеристики кожного з них. Викладач розкриє різницю між збройними конфліктами міжнародного і неміжнародного характерів, а також надасть інструменти кваліфікації конфліктів у відповідності до міжнародного права. У процесі вивчення курсу буде приділено увагу конкретним кейсам збройних конфліктів та їх аналізу. Також будуть розглянуті універсальні й специфічні методи пропаганди та проблема їх теоретичного узагальнення. Викладач звернеться до можливостей застосування лінійних і нелінійних моделей комунікації до аналізу пропаганди. Під час вивчення дисципліни будуть представлені трансформації пропаганди як явища в умовах сучасності, а також окреслена роль медіа у збройних конфліктах. Для комплексного вивчення дисципліни окремо буде висвітлено питання особливостей використання пропаганди воюючими сторонами в умовах збройного протистояння.

Знання отримані аспірантами в межах курсу «Пропаганда і збройний конфлікт» можуть використовуватися в практичній діяльності при аналізі сучасних міжнародно-політичних процесів, а також під час вивчення спеціалізованих дисциплін.

Метою кредитного модуля «Пропаганда і збройний конфлікт» є:

- сформувати у аспірантів систему наукових знань щодо пропаганди і збройних конфліктів через історичну ретроспективу і сучасну практику;
- розвинути здатність експертного оцінювання і аналізу пропагандистських процесів в умовах збройних конфліктів.

Аспіранти після засвоєння кредитного модуля мають продемонструвати такі результати навчання:

Знання:

- специфіки пропаганди та її видів
- історичних етапів розвитку пропаганди
- збройних конфліктів міжнародного і неміжнародного характерів
- методів політичної пропаганди
- комунікативних моделей пропаганди
- сучасних трансформацій пропаганди
- ролі медіа у збройних конфліктах
- пропаганди як методу ескалації збройних конфліктів

Уміння:

- визначати специфіку пропаганди та відмежовувати її від інших комунікативних технологій;
- виокремлювати особливості кожного з історичних етапів розвитку пропаганди;
- співставляти і кваліфікувати збройні конфлікти міжнародного і неміжнародного характерів;
- ідентифікувати різні методи політичної пропаганди;
- окреслювати особливості лінійних і нелінійних моделей комунікації при аналізі пропаганди;
- досліджувати трансформації пропаганди на сучасному етапі;
- оцінювати роль медіа у збройних конфліктах;
- прогнозувати хвилі ескалації збройних конфліктів в умовах системного використання політичної пропаганди.

Згідно з освітньо-науковою програмою, засвоєння кредитного модуля сприяє підсиленню таких компетенцій та програмних результатів навчання:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу включаючи аналіз проблем, постановку цілей і завдань, вибір способу й методів дослідження, а також оцінку його якості (ЗК 01);
- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел (ЗК 02);
- здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у соціології та дотичних до неї міждисциплінарних напрямках і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з соціології та суміжних галузей (ФК 01);
- здатність аналізувати та оцінювати сучасний стан, тенденції розвитку соціології (ФК 07);
- мати передові концептуальні та методологічні знання з соціології та на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень на рівні останніх світових досягнень з відповідного напрямку, отримання нових знань та/або здійснення інновацій (ПРН 01);
- формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні докази, зокрема, результати теоретичного аналізу соціальних досліджень, наявні соціологічні дані (ПРН 04).

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Базові знання з соціально-політичних дисциплін.

3. Зміст навчальної дисципліни

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРОПАГАНДИ І ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ

Тема 1.1. Сутність пропаганди та її види

Тема 1.2. Історичні етапи розвитку пропаганди

Тема 1.3. Збройні конфлікти міжнародного характеру

Тема 1.4. Збройні конфлікти неміжнародного характеру

РОЗДІЛ 2. ЗАСОБИ ПРОПАГАНДИ У ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТАХ

Тема 2.1. Методи політичної пропаганди

Тема 2.2. Комунікативні моделі пропаганди

Тема 2.3. Сучасна трансформація пропаганди

Тема 2.4. Роль медіа у збройних конфліктах

Тема 2.5. Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів

4. Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацьовувати навчальний матеріал, який викладається на лекціях та семінарах, а також ознайомитись з:

4.1 Базова література

1. Воєнні конфлікти другої половини ХХ століття : зб. наук. ст. / Ін-т історії НАН України, Нац. акад. оборони України, Укр. ін-т воєн. історії ; ред. С. В. Кульчицький. – К. : Ін-т історії України НАНУ, 2004. – 100 с.
2. Гончарук-Чолач Т.В. , Джугла Н.В. Теорія та практика політичної пропаганди: підручник. - К: Видавництво Ліра-К, 2020. - 254 с.
3. Дяченко В. І. Міжнародне гуманітарне право: філософсько-правова доктрина регулювання збройних конфліктів – К.: КВГІ, 1998. – 103 с.
4. Леонтьєва Л.Є. Пропаганда як інформаційно-психологічний складник політичних процесів. – К.; Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 2004. – 298 с.
5. Історія війн і збройних конфліктів в Україні : енциклопед. довід. / авт.-упоряд. О. І. Гуржій [та ін.]. – К. : Вид-во гуманіт. літ., 2004. – 520 с.

4.2 Допоміжна література:

1. Колесніков В. О. Розвиток поглядів на підготовку та проведення спеціальних операцій у збройних конфліктах / В. О. Колесніков, А. М. Кривошеев. – 2-ге вид., доп. – Суми : Мрія-1, 2004. – 278 с.
2. Крос К. Політична комунікація і висвітлення новин у демократичних суспільствах: Перспективи конкуренції / К. Крос, Р. Гакет; [пер. з англ. Р. Ткачук]. – К.: Основи, 2000. – 142 с.
3. Локальні війни та збройні конфлікти другої половини ХХ століття (історико-філософський аспект) : монографія / О. І. Гуржій, С. П. Мосов, В. Д. Макаров [та ін.]. – Київ : Знання України, 2006. – 356 с.
4. Мандрагеля В. А. Причини та характер воєн (збройних конфліктів): філософсько-соціологічний аналіз / Нац. акад. оборони України, Ін-т вищої освіти АПН України. – Київ : [б. в.], 2003. – 570 с.
6. Москаленко А.З. Основи масово-інформаційної діяльності. – К.: Правда Ярославичів, 1999. – 634 с.
7. Перепелиця Г. М. Конфлікти в посткомуністичній Європі : монографія / Г. М. Перепелиця ; Нац. ін-т стратег. дослідж. – Київ : Фоліант, 2003. – 430 с.

8. Перепелиця Г.М. Генезис конфліктів на посткомуністичному просторі Європи / Г. М. Перепелиця. – К.: Стилос - ПЦ «Фоліант», 2003. – 256 с.
9. Телелим В. М. Досвід створення та застосування угруповань військ (сил) у локальних війнах і збройних конфліктах другої половини XX та на початку XXI століття : монографія / В. М. Телелим, О. М. Загорка, В. В. Стрижевський ; Нац. ун-т оборони України, Каф. Сухопут. військ. – Київ : НУОУ, 2012. – 336 с.
10. Яковлева Н.І. Комунікативний аспект політичної пропаганди// Гілея. – 2008. – № 16. – С. 181-188.
11. Яковлева Н.І. Особливості розуміння сучасної політичної пропаганди // Політологічний вісник: [зб-к наук. праць]. – 2009. – Вип. 44. – С. 308-318.
12. Johnson-Cartee K.S. Strategic Political Communication: Rethinking Influence, Persuasion, and Propaganda. – Lanham: Rowman&Littlefield, 2004. – 229 p.
13. Jowett G., O'Donnell V. Propaganda & persuasion. O'Donnell. 5th ed. Thousand Oaks, Calif.: SAGE, 2012. – 432 p.
14. Marlin R. Propaganda and the Ethics of Persuasion. – Peterborough, Ont. and Orchard Park, New York: Broadview Press, 2002. – 328 p.

4.3 Інформаційні ресурси

1. <http://www.socio-journal.kpi.kiev.ua/> - Вісник КПІ ім. Ігоря Сікорського. Соціологія. Політологія. Право.
3. <http://www.nbuv.gov.ua> – Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.
3. <https://prometheus.org.ua/>. Найкращі онлайн-курси України та світу.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

5.1. Лекційні заняття

Лекція 1.

Тема: Сутність пропаганди та її види

Основні питання: Підходи до визначення пропаганди. Маніпулятивний та інформаційний аспекти пропаганди. Взаємозв'язок пропаганди й ідеології. Розмежування пропаганди, PR та реклами. Робота зі стереотипами, переконаннями і установками громадян у пропагандистському дискурсі. Конфліктний потенціал пропаганди.

СРС: Оцінити можливості обмеження впливу пропаганди на свідомість громадян. Сформулювати причини негативної оцінки феномену пропаганди у суспільстві.

Тема: Історичні етапи розвитку пропаганди

Основні питання: Теоретичне осмислення явища «пропаганда». Розвиток пропаганди як способу масової комунікації. XVII - початку XX століття – період закладення підвалин пропагандистських практик. 1914-1945 рр. – етап системного застосування пропаганди. Пропагандистське протистояння нацистської і комуністичної ідеологій у період Другої світової війни. 1945 – початок 1980-х років – етап аналізу значення пропаганди у політичних процесах та спроб управління. 1980-ті роки – по теперішній час – період радикальної трансформації пропаганди.

СРС: Окреслити механізми удосконалення пропагандистських практик у історичному аспекті. Виявити причини актуальності існування пропагандистських практик на сучасному етапі.

Лекція 2.

Тема: Збройні конфлікти міжнародного характеру

Основні питання: Співвідношення понять «збройний конфлікт» і «війна». Воєнні і збройні конфлікти. Національні інтереси держави. Конфліктний потенціал міжнародних відносин. Визначення кваліфікації збройного конфлікту. Політична мобілізація. Територіальна експансія. Збройна ескалація. Перемовини

про припинення вогню. Женевські конвенції (1949 р.).

СРС: Визначити сучасні тенденції щодо характеру і інтенсивності протікання збройних конфліктів міжнародного характеру. Оцінити вплив регіональних збройних конфліктів на стан міжнародних відносин.

Лекція 3.

Тема: Збройні конфлікти неміжнародного характеру

Основні питання: Міжетнічні і міжконфесійні відносини як чинник ескалації збройних конфліктів неміжнародного характеру. Політична напруга в державі і поляризованість суспільства. Особливості державних переворотів. Роль армії у державних переворотах. Громадянська війна. Незаконні збройні формування і центральний уряд. Легітимізація повстанців. Сепаратизм і право народів на самовизначення. Екстремізм: сутність і характеристика.

СРС: Виявити можливості попередження початку громадянських війн з боку центральної влади. Оцінити наслідки реалізації державних переворотів на розвиток країни.

Лекція 4.

Тема: Методи політичної пропаганди

Основні питання: Універсальні методи пропаганди (спрощення, замовчування, витіснення). Вигаданий факт. Пряме і непряме коментування. Двостороння аргументація. Напівправа й інсинуація. Інформаційне дроблення і перевантаження. Інформаційно-пропагандистська індукція. Семантичне маніпулювання. Політичний евфемізм. Дифамація.

СРС: Навести кейси практичного застосування методів пропаганди в інформаційному полі України. Визначити найбільш ефективні методи пропаганди на сучасному етапі.

Лекція 5.

Тема: Комунікативні моделі пропаганди

Основні питання: Застосування лінійних і нелінійних моделей комунікації для аналізу політичної пропаганди. Проектування схеми комунікативного акту Г. Лассуелла на пропагандистський акт. Застосування трансакційної моделі Т. Ньюкомба до пропагандистського процесу. Можливості структурного аналізу пропаганди за Г. Джоветт і В. О'Донелл.

СРС: Проаналізувати певний пропагандистський акт за лінійною та нелінійною моделями комунікації. Окреслити ризики виникнення нового значення повідомлення в процесі комунікації для досягнення пропагандистських цілей.

Лекція 6.

Тема: Сучасна трансформація пропаганди

Основні питання: Нові технічні засоби розповсюдження інформації. Вплив плюралізму політичних поглядів на зміну характеру пропаганди. Нестатусні суб'єкти пропаганди в епоху інформаційного суспільства. Альтернативні джерела інформації - паралельні пропагандистські потоки. Неефективність контрпропаганди в епоху постправди.

СРС: Назвати причини трансформації пропаганди на сучасному етапі. Оцінити можливості викорінення даного феномену з суспільного життя.

Лекція 7.

Тема: Роль медіа у збройних конфліктах

Основні питання: ЗМІ як інструмент сторін збройного конфлікту. Пропагандистський потенціал редакційної політики медіа. Сенсаційність новин як спосіб маніпулювання свідомістю громадян. Соціальні мережі - ефективні майданчики мобілізації сторін конфлікту. Інфо-етика журналістів під час висвітлення подій збройного протистояння. Захист інформаційних ресурсів держави у збройному протистоянні.

СРС: Окреслити можливості формування світоглядних позицій громадян воюючих сторін через інформаційні телеканали. Визначити історичну роль радіо у ХХ столітті під час збройних конфліктів.

Лекція 8.

Тема: Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів

Основні питання: Інтенсивність використання пропаганди в умовах збройних конфліктів. Пропагандистський вплив за образами «свій» і «ворог» воюючими сторонами. Пропаганда ненависті на ґрунті етнічної, расової, релігійної ознак під час збройного протистояння. Використання пропаганди в Україні в умовах міжнародного збройного конфлікту.

СРС: Оцінити можливості і обмеження застосування контрпропаганди в умовах збройного конфлікту. Окреслити позитивні і негативні наслідки пропаганди, що реалізується воюючою державою.

5.2. Семінарські (практичні) заняття

Основні завдання циклу семінарських (практичних) занять:

Семінарські заняття мають за мету поглиблення теоретичних знань, отриманих на лекціях та їх закріплення на прикладах світової та української практик, формування умінь ідентифікувати пропагандистську діяльність, розуміти її значення в умовах збройних конфліктів міжнародного і неміжнародного характерів, оцінювати методи і комунікативні моделі пропаганди, прогнозувати можливості ескалації збройних конфліктів з використанням пропаганди.

Семінар 1-2.

Тема: Сутність пропаганди та її види

Основні питання: Характеристики пропаганди як комунікативної технології. Типологія пропаганди. Пропаганда як інструмент політики. Пропаганда і контрпропаганда. Використання елементів пропаганди під час агітаційного процесу. Суспільні наслідки застосування пропагандистського дискурсу.

СРС: Сформулювати роль пропаганди в сучасних процесах української політики.

Семінар 3.

Тема: Історичні етапи розвитку пропаганди

Основні питання: Використання пропаганди Н. Бонапартом. Пропаганда у період боротьби Америки за незалежність. Світова війна 1914-1918 рр. як перший приклад системного використання пропаганди. Друга світова війна – найбільш потужне пропагандистське протистояння в історії людства. Пропаганда у період «холодної війни». Інституалізація пропаганди у США у 1970-х роках. Пропаганда в епоху інформаційного суспільства.

СРС: Оцінити значення британської пропаганди під час Першої світової війни на хід історичних подій.

Семінар 4-5.

Тема: Збройні конфлікти міжнародного характеру

Основні питання: Витоки і причини міжнародних збройних конфліктів. Сторони і зовнішні учасники збройного конфлікту. Етапи розгортання збройних конфліктів. Міжнародні територіальні спори. Роль дипломатії під час збройних міжнародних конфліктів. Російсько-українська війна. Нагорно-Карабахський конфлікт. Індонезійсько-пакистанський конфлікт. Конфлікт на корейському півострові. Венесуельсько-колумбійський конфлікт.

СРС: Оцінити феномен насильства у сучасному демократичному світі.

Семінар 6.

Тема: Збройні конфлікти неміжнародного характеру

Основні питання: Особливості збройних конфліктів неміжнародного характеру. Визнання повстанців стороною збройною протистояння. Зовнішні впливи на збройні конфлікти. Модель Кольє-Геффлера. Екстремістські і сепаратистські рухи у країнах Європи. Державні перевороти у XXI столітті. Громадянські війни у Африці. Регіональні конфлікти у Латинській Америці.

СРС: Визначити роль політичних лідерів під час збройних конфліктів неміжнародного характеру.

Семінар 7-8.

Тема: Методи політичної пропаганди

Основні питання: Проблема теоретичного узагальнення пропагандистських методів. Перелік методів пропаганди за визначенням Інституту аналізу пропаганди (Л. Дуб). Класифікація методів пропаганди К.

Джонсо-Керті і Г. Копленда. Авторський підхід Дж. Брауна. «Навішування ярликів» як пропагандистський метод. Пряме і опосередковане застосування методів пропаганди у політичних процесах.

СРС: Визначити наслідки системного впливу пропагандистських методів на установки, стереотипи і переконання громадян.

Семінар 9-10.

Тема: Комунікативні моделі пропаганди

Основні питання: Механізми передачі інформації від пропагандиста до реципієнта. Емоційна складова пропагандистського дискурсу. Органи влади як суб'єкт побудови пропагандистської моделі комунікації. Співвідношення понять «пропаганда» і «дезінформація». Потенціал пропаганди в епоху постправди. Особливості пропагандистської моделі комунікації в Інтернеті.

СРС: Ідентифікувати символічний потенціал пропаганди для створення колективних міфів під час комунікативного процесу.

Семінар 11-12.

Тема: Сучасна трансформація пропаганди

Основні питання: Вплив глобалізації на пропагандистські процеси. Поліцентричний характер сучасної пропаганди. Деідеологізація як чинник трансформації пропаганди. Інформаційний потік: хаотизація, дроблення і структурування. Емоційно-психологічна незахищеність людини перед пропагандистським інструментарієм. Деструктивна і конструктивна роль пропаганди у сучасних політичних процесах.

СРС: Пояснити причини актуальності системного і ефективного застосування пропаганди у демократичному глобалізованому світі.

Семінар 13.

Тема: Роль медіа у збройних конфліктах

Основні питання: Інформаційні війни між державами під час збройного протистояння. Використання медіа у переговорному процесі для висвітлення позицій воюючих сторін. Незалежність і тенденційність медіа. Пропагандистський потенціал телебачення в умовах ескалації конфліктів. Мобілізація прихильників воюючих сторін через соціальні мережі.

СРС: Оцінити вплив інформаційних телеканалів, які працюють 24/7 на процеси ескалації та деескалації збройного протистояння.

Семінар 14-15.

Тема: Пропаганда як метод ескалації збройних конфліктів

Основні питання: Основні принципи пропагандистської діяльності держав, що перебувають у стані збройного конфлікту. Засади пропагандистського дискурсу в умовах збройних конфліктів неміжнародного характеру. Пропаганда, що спрямована на консолідацію воюючої групи всередині. Пропаганда, яка направлена на зовнішнього ворога воюючої групи.

СРС: Окреслити порушення основних прав людини під час збройного конфлікту, де використовується пропаганда.

Семінар 16. Модульна контрольна робота

6. Самостійна робота аспіранта

З метою поглиблення знань аспірантів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової літератури з проблемних питань пропаганди і збройних конфліктів. Від аспірантів вимагається знання основних проблем та визначень семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того аспіранти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи, що зазначені у лекційних і семінарських заняттях, і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Самостійна робота здобувача включає:

підготовка до аудиторних занять – 62 год;
підготовка до модульної контрольної роботи – 4 год;
підготовка до заліку – 6 год.
Загалом – 72 год.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи аспірантів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою.

Відвідуваність і виконання завдань

Активна участь аспіранта на практичних заняттях є обов'язковою і буде вимагатись. Рейтинг аспіранта значною мірою формуватиметься за результатами його роботи на практичних (семінарських) заняттях. Аспіранти, які пропустили семінарські заняття, можуть не допустити зниження підсумкового рейтингу, своєчасно (протягом семестру) опрацювавши відповідні теми і виконавши завдання, передбачені для пропущених занять. Не треба чекати наближення заліково-екзаменаційної сесії для відповідного спілкування з викладачем. Варто це робити як тільки аспірант буде готовий продемонструвати свої знання і навички з пропущених тем занять.

Теми і завдання для практичних занять передбачені робочою програмою дисципліни, доступною з особистого кабінету аспіранта в системі «Кампус» або на сайті кафедри соціології.

На лекціях та семінарських заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням. Використовувати зазначені (та інші подібні) засоби для розваги чи спілкування під час заняття не варто. Аспірант на семінарському занятті може використовувати підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття (або передбачених завданням).

Форми роботи

Навчальні заняття з дисципліни “Пропаганда і збройний конфлікт” проводяться у формі лекційних та семінарських занять. Лекції відбуваються у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання аудиторії щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання. В процесі занять викладач може демонструвати аспірантам наочні матеріали, присвячені розгортанню політичних подій.

Основною формою роботи на семінарському занятті є виступ, який поєднує комунікативні здатності аспіранта з демонстрацією та закріпленням знань. Викладач оцінює як глибину, ширину, точність визначень під час виступу аспіранта, так і здатність оперативно реагувати на запитання аудиторії. Під час семінарського заняття додаткового оцінюється активність аспірантів при формулюванні запитань, участь у дискусії, висловлювання альтернативних гіпотез. Окремі семінарські заняття передбачають підготовку презентацій аспірантами, що посилює репрезентативні навички і поглиблює усвідомлення теми.

Модульна контрольна робота спрямована на виявлення знань аспірантів опрацьованого матеріалу. Проте, проблемний метод, що використовується під час цього виду контролю також дозволяє оцінити аналітичні здібності здобувачів вищої освіти.

Процедура оскарження результатів контрольних заходів оцінювання

Студенти мають можливість підняти будь-яке питання, яке стосується процедури контрольних заходів та очікувати, що воно буде розглянуто згідно із наперед визначеними процедурами. Для оскарження контрольних заходів студент має подати заяву, у якій має бути вказана причина оскарження, наведені факти упередженості викладача. Викладач повинен обговорити дану заяву зі студентом особисто на

консультації. Комісія може вирішити провести контрольний захід повторно, або відхилити заяву. Рішення комісії є остаточним та оскарженню не підлягає.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.
(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки аспірантів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

Політика використання штучного інтелекту

Політика використання штучного інтелекту та її принципи регламентуються наказом «Політика використання штучного інтелекту для академічної діяльності в КПІ ім. Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://osvita.kpi.ua/node/1225>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: МКР

Календарний контроль: 1а та 2а атестації

Семестровий контроль: залік

1. Рейтинг студента з навчальної дисципліни складається з балів, що він отримує за:

- виконання модульної контрольної роботи;
- робота на семінарських заняттях

2. Критерії нарахування балів.

2.1. Модульна контрольна робота оцінюється в 40 балів.

Контрольне завдання цієї роботи складається з двох питань з переліку, що наданий у Додатку 1. Кожне із запитань оцінюється у 20 балів:

- «відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 18-20 балів;
- «добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 15-17 балів;
- «задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 12-14 балів;
- «незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 0 балів.

2.2. Робота на семінарських заняттях оцінюється у 4 бали.

Максимальна кількість балів на всіх практичних заняттях дорівнює $r_{\text{сем}} = 4 \text{ бали} \cdot 15 = 60 \text{ балів}$.

Критерії оцінювання:

- «відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми – 4 бали;
- «добре» – глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція – 3 бали;
- «задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 2,5 бали;
- «незадовільно» – завдання не виконане, – 0 балів.

2.3. Заохочувальні бали

Всього 5 балів за такі види робіт:

- за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);
- участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни доводиться до здобувачів на заліку під час заліково-екзаменаційної сесії.

Здобувачі, які мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи або співбесіди.

3. Залік.

Ваговий бал – 100.

Залік передбачає відповідь студента на два питання. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, семінарів, самостійної роботи, питань з самоконтролю.

Критерії оцінювання:

- 48-50 балів - студент демонструє глибоке знання змісту питання, здатність до системного аналізу його основних аспектів; вільно й коректно використовує наукові поняття та терміни, формулює логічні, аргументовані висновки, виявляє власну обґрунтовану позицію щодо дискусійних аспектів питання;
- 43-47 балів - студент демонструє дуже добрий рівень засвоєння матеріалу з питання, добре орієнтується в його основних аспектах, здатний до аналізу та узагальнення; можливі поодинокі неточності у формулюваннях або прикладах, які не впливають суттєво на загальний рівень відповіді;
- 38-42 бали - студент демонструє достатньо повне розуміння змісту питання. Використовує базову наукову термінологію, однак аналіз є переважно описовим; висновки сформульовані, але не завжди достатньо аргументовані;
- 33-37 балів - студент демонструє загальне розуміння змісту питання, але відповідь містить помітні неточності у визначеннях, прикладах або логіці викладу; застосування наукової термінології є обмеженим, аналітична складова виражена слабо;
- 30-32 бали - студент демонструє фрагментарні знання з питання, орієнтується лише в окремих ключових поняттях; відповідь неповна, поверхова, висновки недостатньо обґрунтовані або відсутні;
- 0-29 балів - студент не орієнтується у ключових поняттях і змісті питання, демонструє поверхові або хаотичні знання; відсутні аналітичне мислення та вміння застосовувати отримані знання; відповідь нелогічна, неповна або відсутня.

Умови позитивної проміжної атестації:

Для отримання «зараховано» з першої проміжної атестації студент повинен мати не менше ніж 10 балів, для отримання «зараховано» з другої проміжної атестації студент повинен мати не менше ніж 20 балів.

Умови допуску до заліку:

Умовою допуску студента до заліку є зарахування модульної контрольної роботи.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Рейтингова оцінка здобувача (бали)	Університетська шкала оцінок рівня здобутих компетентностей (результатів навчання)
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно

Можливі відмітки у відомості семестрового контролю:

Не допущено	Невиконання умов допуску до семестрового контролю
Усунено	Порушення принципів академічної доброчесності або морально-етичних норм поведінки
Не з'явився	Здобувач, був допущений, але не з'явився на залік

Перегляд рейтингової системи оцінювання впродовж семестру

Перегляд РСО може здійснюватися за вмотивованою заявою здобувача, що вивчає ОК, органу студентського самоврядування або профспілкового комітету студентів, поданою на ім'я завідувача забезпечуючої кафедри. Процедура перегляду визначена у розділі 7 Положення про систему оцінювання результатів навчання в КПІ ім. Ігоря Сікорського https://osvita.kpi.ua/sites/default/files/downloads/Pologennia_RSO_2025.pdf

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)**Рекомендації аспірантам**

Готуючись до практичного заняття аспірант має обов'язково опрацювати лекційний матеріал певної теми, бажано ознайомитись з додатковими ресурсами в мережі. При виникненні питань, виявленні незрозумілої інформації необхідно обов'язково обговорити їх з викладачем. На семінарському занятті аспірант не повинен залишатись пасивним спостерігачем, а активно включатись у обговорення питання. Якщо ж аспірант не ознайомився з навчальним матеріалом, йому варто уважніше слухати виступаючих, і завдяки отриманій інформації намагатись компенсувати недоліки підготовки до заняття.

Неформальна освіта. За бажанням здобувача, в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин дисципліни в асинхронному режимі, зокрема через опанування дистанційних курсів та інших форм неформального навчання. Для врахування в рейтинговій системі оцінювання балів за такі курси, вони мають змістовно відповідати певним темам силабусу, а їх проходження узгоджене з викладачем дисципліни. На підтвердження проходження неформального навчання студент має надати відповідний документ (сертифікат) із зазначенням назви курсів та їх обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського: <https://osvita.kpi.ua/node/179>

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено кандидатом політичних наук, доцентом, доцентом кафедри соціології Багінським Андрієм Владиславовичем

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 16 від 23.06.2026)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 7 від 30.06.2026)

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ ТА ЗАЛІКОВОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Маніпулятивний і інформаційний аспекти пропаганди.
2. Взаємозв'язок пропаганди і ідеології.
3. Розмежування пропаганди, PR та реклами.
4. Пропагандистське протистояння нацистської і комуністичної ідеологій у період Другої світової війни.
5. Співвідношення понять «збройний конфлікт» і «війна».
6. Конфліктний потенціал міжнародних відносин.
7. Територіальна експансія.
8. Збройна ескалація: причини і наслідки.
9. Особливості державних переворотів.
10. Громадянська війна.
11. Незаконні збройні формування і центральний уряд.
12. Сепаратизм і право народів на самовизначення.
13. Екстремізм: сутність і характеристика.
14. Універсальні методи пропаганди.
15. Специфічні методи пропаганди.
16. Проектування схеми комунікативного акту Г. Лассуелла на пропагандистський акт.
17. Застосування трансакційної моделі Т. Ньюкомба до пропагандистського процесу.
18. Вплив плюралізму політичних поглядів на зміну характеру пропаганди.
19. Нестатусні суб'єкти пропаганди в епоху інформаційного суспільства.
20. Соціальні мережі як ефективні майданчики реалізації пропагандистського дискурсу.
21. Пропагандистський потенціал редакційної політики медіа.
22. Захист інформаційних ресурсів держави у збройному протистоянні.
23. Інтенсивність використання пропаганди в умовах збройних конфліктів.
24. Використання пропаганди в Україні в умовах міжнародного збройного конфлікту.
25. Пропаганда Кремля в російсько-українській війні.